

VELDWIJK

Busje komt zo

Al heel lang vermoed ik dat in de ICT nagenoeg alle denkfouten abstractiefouten zijn. Omgekeerd geldt dat het vermogen om abstractieniveaus uit elkaar te houden de basis levert voor het vinden van echte oplossingen voor problemen. Teveel mensen kunnen dat niet zo goed en dat levert steeds weer brandstof voor nieuwe *hypes* en *buzzwords*. Ik heb daarover al eens een hele serie artikelen in dit blad geschreven. Recent herlas ik een paar van die artikelen – uitgegeven door DB/M – en anders dan toen zag ik nu opeens het vaste patroon achter de meeste *hypes*. De truc is dat je een technisch product of concept presenteert als de oplossing voor een probleem dat niet technisch is maar logisch – niet laag maar hoog. En de wrange grap is dat er nooit iets wezenlijks verandert. Hét grote probleem in de administratieve ICT is namelijk al dertig jaar hetzelfde: versnipperde systemen, eilandautomatisering. Vijfentwintig jaar geleden vond men dit geen technisch maar een logisch probleem. De oplossing moest natuurlijk ook op logisch niveau worden gevonden: bedrijfsbrede datamodellen, een gecentraliseerde *data administration* functie en tenminste een centraal gegevenswoordenboek. Ook buiten de ICT vond men dat logisch. Accountants zijn er bijvoorbeeld als vanouds op gespist dat begrippen waarachter geld schuilgaat eenduidig worden gedefinieerd. Doe je dat niet dan kun je geen sluitende administratie voeren. Als student heb ik nog een onderzoek bij een kledingbedrijf mogen doen dat tienduizend bontjassen meer verkocht dan ze hadden geproduceerd. De productieafdeling en de verkoopafdeling bleken er in te zijn geslaagd om zoiets concreets als een bontjas anders te definiëren. Vermoedelijk was het echte verschil in bontjassen nog groter, want een gejatte bontjas in het verkoopkanaal luidde per saldo tot een beter sluitende administratie. Het bedrijf bestaat nog steeds.

In de jaren tachtig is het zoeken naar logische oplossingen voor logische integratieproblemen jammerlijk mislukt en sindsdien is denken over brede gegevensmodellen bij de meeste bedrijven taboe. Het integratieprobleem blijft natuurlijk bestaan en dus is er vraag naar oplossingen – gemakkelijke oplossingen. Dat hebben we geweten. Eerst kwam de gedistribueerde relationele database: koop een D-RDBMS en je kunt alle over servers versnipperde bedrijfsdata onder één schema plaatsen. Tja, en dan? Toen kwam Electronic Data Interchange (EDI) voor zaken als automatisch bestellen bij leveranciers. De hoge verwachtingen strandden op het probleem dat de techniek wel werkte maar standaardisatie van berichten niet lukte – het logisch dataprobleem in een ander jasje. Daarna kregen we data warehouses en marts. En ja, dat

werkte redelijk, zij het tegen hoge kosten. Meestal ging (gaat) het bij warehouses ofwel om managementinformatie die ongeveer goed mag zijn (teveel bontjassen geen bezwaar) of om een methode om historische gegevens vast te houden. En nu? Nu gaan we aan de slag met XML, SOAP en – onthoud die term! – enterprise service bussen.

Begrijpt u mij goed. Ik heb op zich niets tegen brokers, markup-talen en bussen. Ik kan me allerlei problemen voorstellen die je daarmee kunt oplossen, maar dat zijn steeds problemen op *technisch* niveau; zaken die voor het bedrijfsmanagement net zo interessant zijn als pakweg de werking van de Oracle optimizer of het DCHP protocol. Niet dus.

In plaats daarvan zie ik mensen die niets weten van dergelijke technologie (en dat ook niet hoeven) helemaal uit de bol gaan van enthousiasme. Eindelijk worden de informatie-eilanden tot één geheel gesmeed! Eindelijk efficiënt en klantgericht werken! En ondertussen zijn de eerste projecten al weer aan het mislukken. (Eerlijkheidshalve moet ik daarbij melden dat de enorme hoeveelheid lucht in XML daarbij een grote factor lijkt te zijn. Data transfer 'performt' vaak weer als vanouds beroerd.) Proeft u boosheid? Ja, maar ook op mezelf. Steeds weer denk ik dat men er deze keer niet meer intrapt en dat ik wel kan helpen met een artikeltje in DB/M. Ik gooi het daarom nu over een andere boeg. In afwachting van de site wijvertrouwen-servicebussen niet.be vindt u op de site van mijn bedrijf (www.faapartners.com/connecting_databases) een casus waarin twee supersimpele datamodelletjes op elkaar moeten worden afgebeeld. Zonder onrealistisch te worden heb ik daarbij geprobeerd om de meest voorkomende ellende die je tegenkomt bij het onder één noemer brengen van 'ongeveer' dezelfde datamodellen, te vangen. Als u of uw baas bij een conversieproject, een integratieproject of een warehousing-project de neiging krijgt om alle problemen op te lossen met ETL tool X, protocol Y of busje Z, dan nodig ik u uit om de casus neer te leggen bij uw baas of bij de leverancier van uw favoriete verlosserssoftware.

Integratieproblemen zijn logische problemen die eerst en vooral op logisch niveau moeten worden opgelost. Laten we de logische problemen logisch onder ogen zien. Als er onder dat niveau technische busjes rondrijden dan is dat verder best. Voor de volledigheid: als ik me vergis aarzel dan niet om mij per mail of DB/M-artikel af te schieten. Niemand wil liever een oplossing voor het data-integratieprobleem dan uw columnist.

René Veldwijk

Dr. R.J. Veldwijk (rene.veldwijk@faapartners.com) is partner bij FAA Partners, een onderdeel van de Ockham Groep.